

••• Timi cea veselă începe
imediat să adune frunze.
Teo bodogăne nemulțumit:
„Nu știi ce vrea să facă Lina.”
Rudolf adună cu copitele frunzele
de pe pământ până când face o
grămadă. Deși Teo nu îi ajută, ei reușesc
totuși să umple vasul cu frunze.

Lina, șoarecele-de-câmp, a găsit la marginea pădurii o pereche de ochelari de soare pe care și-a așezat-o pe nas.

„Ooo! Nu știu de ce, dar Pământul pare să fie foarte întunecat! se gândește Lina. De acum încolo voi folosi acești ochelari la...”

Bing! Lina s-a lovit de ceva tare.

Își dă jos ochelarii de soare și privește în jur.

„Aici este un castron de lut! Am mare nevoie de el!” zice Lina, cățărându-se pe cărămida veche de lângă castron ca să vadă mai bine ce e înăuntru.

„Este prea multă apă de ploaie în castronul meu! Sunt oricum însetată! O beau îndată!” spune Lina hotărâtă.

Lina se cațără până pe marginea castronului. Bea cât poate, dar castronul este aproape la fel de plin ca înainte.

Lina se gândește: „Asta s-a întâmplat deoarece în castron este foarte multă apă, iar în burtica mea încap doar **UN MILITRU**”.

